

1872-07-24

AFSENDER

Christian Skredsvig

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Brevet er skrevet over flere dage og er i flere dele. Første del er skrevet den 24/7, midterste del den 29/7 og sidste del den 30/7.

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 4

Foto 4 viser side 8 og 5

Foto 5 viser side 6-7

Foto 6 viser side 9

Foto 7 viser side 10

Foto 8 viser side 11

Foto 9 viser side 12

Foto 10 viser side 13

Foto 11 viser side 14

Afsendersted:

Vegersund

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 5a, 5b, 5c og 5d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 5A

Fegersund d. 4 Juli 1820.

Min smille søfle Skovgaard!

Jeg er i den pinligste Uvished
om hvorledes jeg skal begynde
et Brev som høit og høitlig var
lovet Gulten Skovgaard, smarten
Tomar siden.

Sag jeg får da begynde med
Anger og Ruelde, med Bodo
bekjendelser og Tilstæelser over

min uovergætlige Uforstamethed

Da Brov ^{Liforgæris} min Kom og "flidde"
mig et Brev fik jeg hunge og vore

Analer, hoppede sprat op og gjorde
en Kriampagni Sving i Luften og

i min Forvarelse laged ham gå
tilbage med det. Jeg holdt Brevet

langt fra mig for idet længte af
være i uvished om hvem det havde

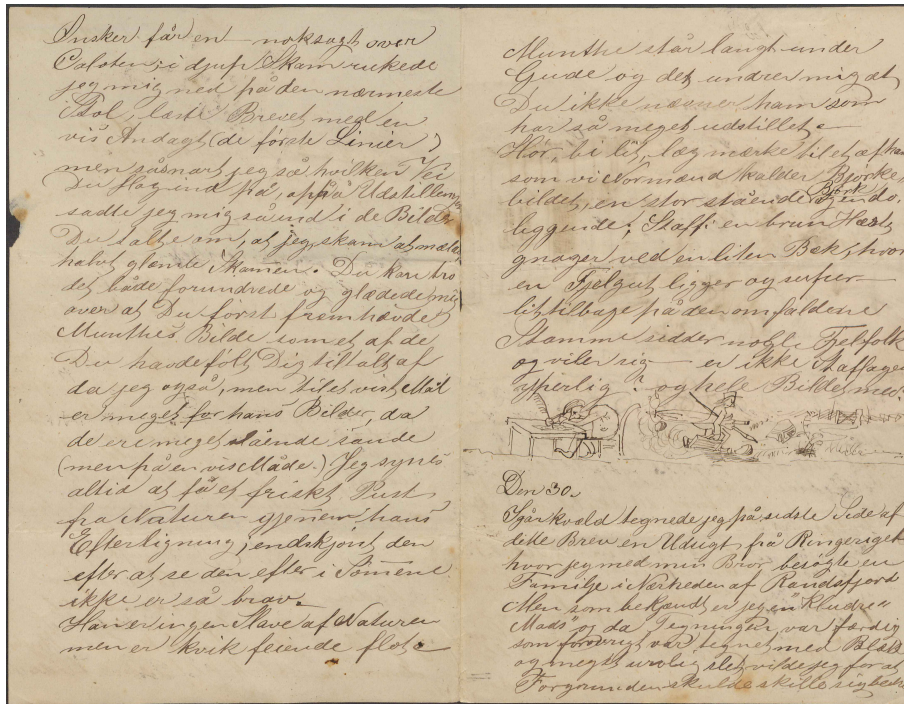
sandt det — — — — — med Uvished

svare mig, så på Hans Kløften,
kjendte den ikke, A, det er fra

Madsen, som ikke jeg, vandte det
hvad ser jeg? et forbis brev: f. v.

Jeg blev så flau som Jakob von Thuybo
der var han af Måle for sine blide

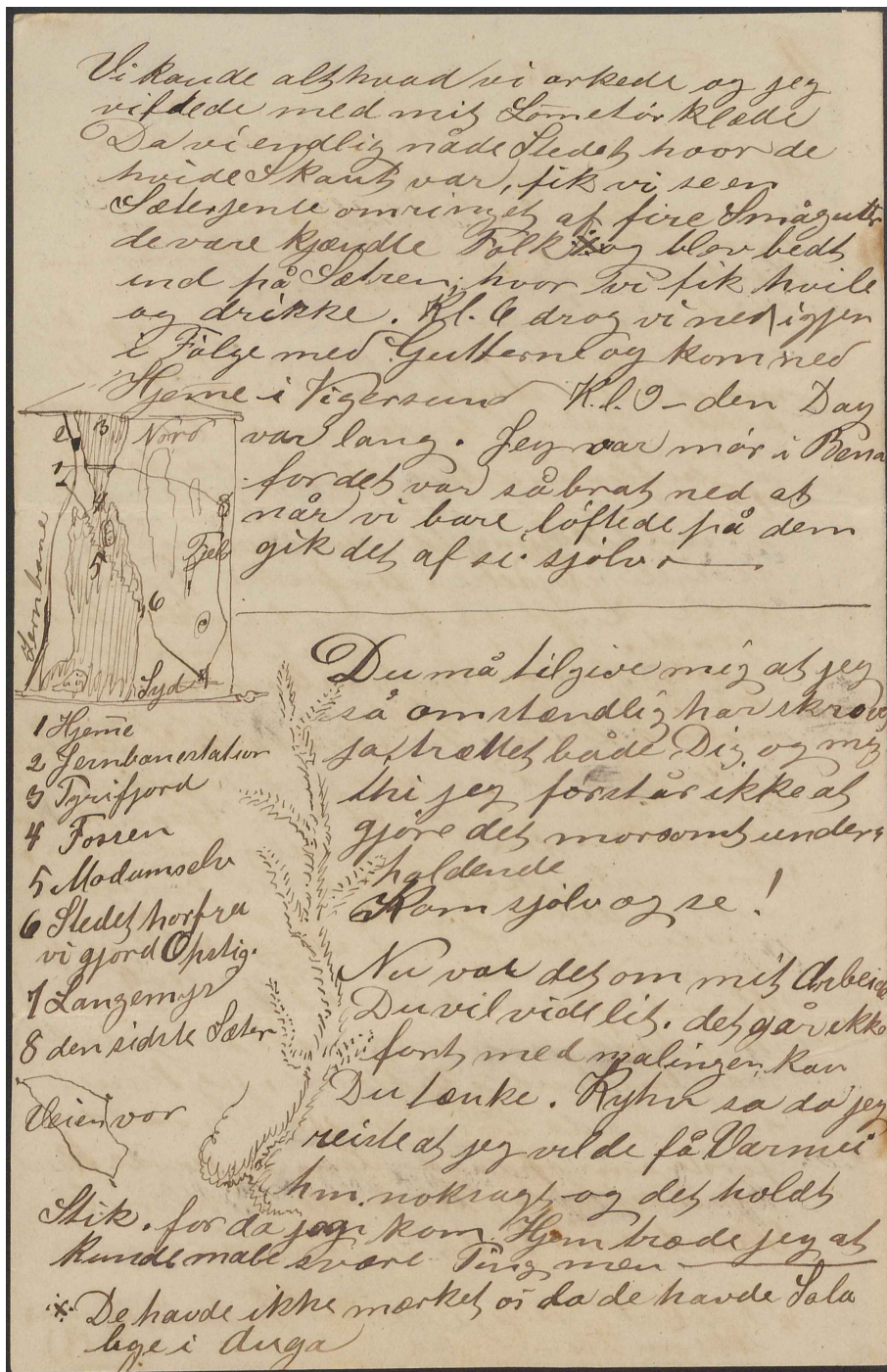
Min Uvished fra Convolvulen

4. Den 30

at hun havde arbet i Majentenne sine
Mutter da de var sønner ved — men
vi vare da så opfyndt af vi forint
Indholdet af vore gamle Løser —
Senter vi vare så nøgde
Vi toge alle undtagen Fær som gik
en anden Vei. oplysnem til Fjeldi
mens Sala stegte så at vi Knapst Kunde
brakte Fjelden. da der var så brat, lige
med Sala, var den en ung på treite
at der blev en dobbelt Carine
Vi blave ordet at lig vadskeid
men til Gjengjeld havde vi også en
usigelig Nødske i den friske Fjeld som
med Luften så frisk der aldrig har
Kendtz. A gud du bare kom her
næste Sommer Gud, å Morro vi skulle
hå. Du kan ikke om med en
nok så livlig Tankestrøg. Indbildning
sammenind i hvor vakkert det er på
Fjeldene som består af bare Granitsten
Kjender du den? der er rødlig gul varm,
Indå maleriske forkroblede Furetrær
vakkert der — ja der er også Horn
mader vide med Myrter så jeg
siger ikke mere. Tåger någ
"Kvarst" fik vi hore det, Kaveder
(haukede, hoiede) ganske svagt d w d
var langt ud i Udderne, jeg Kavede
eggen så de komede ja jeg var den
første som opdagede dem der havde Kaved
jeg så det lygte i tre hvide Tørklær eller
Skaut som Senterne altid går med

* Dette Ord lagde jeg ind for "Fanden" jeg synes
ikke om Tramide Ord der din (?)

da jeg mærkede jeg ikke mæltede
dem. tog jeg fat på simple Ting
mer man forkræbte først så ga.

SKOVGAARD-MUSEET
29. Nr. 5 C

Skæfter kommer noget som Du ikke
må "la gå videre," så er Du stinil
Du ventet vel og er kyssevis efter dette
"heretter," ligeså som da jeg idet Brev
skre "Sal Hemlighed" men fandt at det
var ingen Ting, at kalde Hemlighed
Men Du anser jeg far det, vore betynde
Hør! Kender Du sine, du aner
allerede hvem jeg mener, Datter af
den gamle Kjøkke Constantin Hauzen
jeg ved Du kender hende da Du
jo er kjendt der i Huset; å, sig mig
for alle Ungmøer som findes udi det
Land Danmark, er hun ikke den
Ældste, Kvindligste Du nogenstunde
har Klemte i Hænder. 2. 2. Påskedag
(ja le nu ikke Skovgård) så jeg gik
for Vartow Kirke en fin ung deilig
Ungmøje a Ansigt med Udkryk
så roligt, og beviit, og fælende. (fy-
nu ler du isjen, skam dig!)
Jeg kunde ikke få Quene fra dette
Lystur det var som nør jeg så et
Maleri en Madonna af Rafael eller
Titian Coregio

hun spærrede frem og tilbøj, vandrede
ligerom på Nojen, med en tids eller
to Småjentes ved Hænder, hun
ordnede sit, på sin simplen puv
Dragt. Hvor hun var lækker mod
de Flokke og sine Københavns Dams
Hænder og så sad sit bag på Vækket
hvem i al Vorden er hun? hvor nær
for jeg den af se? hvem er hun
Datter af en Enkelt, måske ja,
var for ikke en Enkeltmand (holdt den
Takum og sidst det der og te griv)
Da Gudfæstet var forbi kom
en fin, liden, Frue med nok
Nogle Små! Under sig da hun sig for sig
og — de gik i lang Tid
hvor lang var Adams Paradis?
jeg gik Hjem vi mener jeg Ryk
gik på Figuralen så lidt lig heder
så en eller Mand som jeg konnet mig
ved Venus's Fodstykke. Min Gens
gled ud over Chansen hvem så jeg
stikke Hovedet af og ligeledes se
— Hovedet fra Tartow bag ved
den vidende Laakon. Hovedet dukte
flere Gange op jeg slutte det
Da Døren fløj op for Foreflotke
ikublet flymte frem jeg ved der
sad nær Døren, er af de første. Et 5.

= 5.

Jeg var en af de Sidste jeg så hende
ikke jeg så knap i værken til
det er blot min Maleri der var kun
altså jeg vilde se — jeg laudede
mit i Udstillingen jeg så hende
efølge med en ældre Søster som jeg
i Vinter havde selv i Kælogiske
Glave, Datter af Konstantin H.
Nu vil jeg hvem der var de
delige Billeder Ophav — Ingen
Anden end den store Kunstner Oph.
Jeg var Labans og ti snops til at
stå og møde mig ved det Lyse
mødes mere end tiun synder
passerede for hun bemærkede
mig og virkede noget til Søster
som derefter så på mig —
Siden kom Sønnen, deres Broder
mener jeg, og jeg var lidt mere
beskeden i min Seer men hold
dog af med hende —

For det var et Lyse så vakkert
Siden har jeg selv hende i Kirken
den sidste Gang på Nygaden udenfor
for "Lilygott" men der var i det samme
hunger for hi —

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 5 D

Udend om

Min kjære Ven og Længebror!
Forarg Dig ikke over mig i dette
svage Publikum, da jeg siger Dig Al
men det må gjælde som Bævis for
at mine Fint ned i Høbenhavn
blevne klar synet for det vakre som
overalt, åbenbarer sig i Guds Værk
At se dette Ansigte var for mig en
jeg er ikke vis på hvad jeg skulde
des — en Konst — men en Skjøn-
nydelse, som jeg endnu har godt af
her i ringen Overdrivelse.
Du vil ikke af dem som staaer
man har tal om ^{en} tillubende vakker
begynder at ymle om Kjøresteri-
af v. o. fr. — jeg tror det ikke —
Forundre Dig ikke over at jeg ber
fortælle mig lidt om den ne Tinge
som jeg endnu af dølge for Dig, hold
at enda jeg ikke har været, es
med hende
La hore dette ikke gå videre brende
eller er Du ikke den jeg tror
Undskyld slurve og Skrift!
Hils dine Family og Alle men vis
Tungen Bævel. Mange Tak for Bre
Din
Christian Krudd